

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 71/2024-61

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Konšpirátori.sk, občianske združenie**, Karpatské námestie 7770/10A, Bratislava-Rača, zastúpenej Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o., Karadžičova 2, Bratislava, a Advokátska kancelária Tomáš Kamenec, s. r. o., Špitálska 43, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/80/2023 zo 4. augusta 2023 takto

r o z h o d o l :

1. Uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/80/2023 zo 4. augusta 2023 **boli porušené** základné práva na slobodu prejavu a na slobodné rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/80/2023 zo 4. augusta 2023 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.
3. Krajský súd v Bratislave **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **959,23 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevychováje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. decembra 2023 domáhala vyslovenia porušenia svojich základných práv na slobodu prejavu a na slobodné rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na slobodu prejavu a slobodu rozširovania informácií podľa čl. 10 ods. 1

a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Tiež navrhovala namietané uznesenia zrušiť a nahradiť trovy konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobca TORDEN s.r.o. (ďalej len „žalobca“) je právnická osoba, ktorá prevádzkuje vydavateľstvo kníh a webová stránka www.torden.sk slúži ako internetové kníhkupectvo.

3. Sťažovateľka je občianskym združením, ktoré prevádzkuje webovú stránku www.konspiratori.sk, ktorá obsahuje aj zoznam adres webových stránok s neserióznym, klamlivým, podvodným, konšpiračným alebo propagandistickým obsahom. Jej snahou je predovšetkým upozorňovať širokú verejnosť na rôzne formy stupňujúceho sa šírenia hybridných hrozieb v online priestore (hoaxy, konšpirácie, klamstvá, propagandu, nenávisťné prejavy a pod.).

4. Sťažovateľka (prostredníctvom komisie zloženej zo všeobecne uznávaných a erudovaných odborníkov) vyhodnotila publikačnú činnosť žalobcu týkajúcu sa podporovania vojenskej agresie Ruskej federácie proti Ukrajine, spochybňovania existencie Ukrajiny, oslavovania Stalina a stalinizmu, prepisovania histórie ZSSR, očierňovania západných inštitúcií a šírenia dezinformácie týkajúcej sa pandémie COVID-19 a očkovania za spornú a zaradila žalobcu do databázy webových stránok so sporným obsahom (na 197. mieste) na svojej internetovej stránke www.konspiratori.sk. Sťažovateľka vyhodnotila obsah publikácií žalobcu za ohrozovanie demokracie, právneho štátu a občianskej spoločnosti, ktorú sa v stanovách zaviazala svojou činnosťou chrániť.

5. Žalobca podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby sťažovateľke bola uložená povinnosť odstrániť z jej internetovej stránky internetovú webovú stránku/doménu/subdoménu žalobcu až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v dôsledku objektívneho zasiahnutia do dobrej povesti žalobcu.

6. Podstatou sporu je kolízia dvoch ústavných práv na slobodu prejavu podľa čl. 26 ústavy a medzi zachovaním dobrej povesti právnickej osoby podľa čl. 19 ústavy.

7. Okresný súd uznesením sp. zn. 62C/9/2023 z 2. marca 2023 návrhu vyhovel a uložil žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej s odôvodnením, že označením žalobcu za nedôveryhodný portál mu hrozí ujma na dobrej povesti, ako aj odliv zákazníkov, čo môže mať negatívny vplyv na jeho obchodnú činnosť pri prevádzkovaní knižného portálu. Vzhľadom na dočasnosť trvania neodkladného opatrenia, ktorá má byť limitovaná žalobcom avizovaným právoplatným rozhodnutím vo veci samej, zaviazal žalobcu podať žalobu, ktorej predmetom bude právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby podľa § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Ak žalobca nepodá žalobu do 30 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o neodkladnom opatrení, mestský súd nariadené neodkladné opatrenie zruší (body 13 a 14 uznesenia mestského súdu).

8. Krajský súd na odvolanie sťažovateľky namietaným uznesením uznesenie mestského súdu potvrdil a s jeho odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)].

II. Argumentácia sťažovateľky

9. Sťažovateľka namietala arbitrárnosť a nedostatočnosť odôvodnenia uznesení z dôvodu, že súdy sa relevantným spôsobom nevysporiadali s jej argumentáciou a rozhodli v rozpore so zaužívanou judikatúrou. Tvrdila, že svoju argumentáciu podporila množstvom dôkazov, ktoré súdy nezdôvodnili a bližšie neuviedli, z akých dôvodov musí sloboda prejavu sťažovateľky ustúpiť ochrane dobrej povesti spoločnosti žalobcu. Podľa názoru sťažovateľky jej súdy obmedzili právo na slobodu prejavu bez aplikácie testu proporcionality, ktorý je založený na hľadaní odpovedí na otázky Kto?, O kom?, Čo?, Kde?, Kedy? a Ako?, odkazujúc na nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 36/2018. Ďalej uviedla, že neexistovala nevyhnutná potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, pretože sa domnieva, že jej konanie je súladné s príslušnými právnymi predpismi a práve oprávnená kritika sťažovateľky by mala požívať súdnu ochranu, na rozdiel od spoločensky nežiaducej činnosti spoločnosti žalobcu. Sťažovateľka presadzovala názor, že vecná, konštruktívna a oprávnená kritika nástroja hybridnej vojny vedenej proti Slovenskej republike nemôže predstavovať neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu. Preto si myslela, že samotní adresáti informácií by mali sami vyhodnotiť v rámci svojho kritického myslenia produkty ponúkané spoločnosťou žalobcu. Je podľa jej tvrdení nemysliteľné, aby v demokratickej spoločnosti súdy poskytovali ochranu subjektom ohrozujúcim princípy právneho štátu, pričom spoločensky prospešné subjekty odborným skúmaním dezinformácií a konšpirácií na tieto poukazujú a hodnotia ich nebezpečnosť.

10. Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie poukázala na úplne odlišné posúdenie veci tým istým krajským súdom (uznesenie krajského súdu sp. zn. 2Cob/84/2022 z 20. júna 2022) vo veci žalobcu VERBINA o.z. (prevádzkovateľ webovej stránky www.hlavnydennik.sk) proti sťažovateľke, ktorý uviedol: *„databáza webových stránok so sporným obsahom sťažovateľa je slobodným a právom aprobovaným vyjadrením názoru sťažovateľa, ktorý týmto spôsobom realizuje základné právo na slobodu prejavu.“*

III. Vyjadrenia krajského súdu, zúčastnenej osoby a sťažovateľky

11. Ústavný súd uznesením sp. zn. III. ÚS 71/2024 z 8. februára 2024 prijal ústavnú sťažnosť sťažovateľky v časti porušenia uplatnených práv namietaným uznesením krajského súdu. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť odmietol pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

12. Krajský súd považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľky za nedôvodnú a uviedol, že sťažovateľka totožnú argumentáciu uplatnila aj pri podaní odvolania. Tvrdil, že s námietkami sťažovateľky sa riadne a dostatočným spôsobom vysporiadal v namietanom uznesení, a to vo vzťahu k posúdeniu a odôvodneniu potreby bezodkladne upraviť pomery strán sporu, ako aj vo vzťahu k sťažovateľkou vytýkanej aplikácii testu proporcionality pri strete dvoch základných práv, a to práva na ochranu dobrej povesti spoločnosti žalobcu a slobody prejavu sťažovateľky.

13. Zúčastnená osoba, ktorou je spoločnosť žalobcu, k ústavnej sťažnosti uviedla, že vo svojich tituloch prináša verejné dostupné informácie, ktoré sú bežné publikované rôznymi inými vydavateľmi, a priemerná návštevnosť webovej stránky spoločnosti žalobcu sa pohybuje

v rozmedzí od 800 do 1 000 návštevníkov denne. Tvrdila, že svojvoľné hodnotenie celej webovej stránky spoločnosti žalobcu a zaradenie tejto stránky na webovú stránku sťažovateľky považuje za znevažujúce, dehonestujúce a diskreditačné. Uviedla, že do novembra 2022 nebola činnosť spoločnosti žalobcu žiadnym spôsobom označená ako dezinformačná, klamlivá, konšpiračná, neseriózna či inak spochybnená. Rovnako tvrdila, že konaním sťažovateľky dochádza k narušeniu obchodných vzťahov, pričom poukazuje aj na čestné vyhlásenie spoločnosti Martinus s.r.o., ktoré uviedlo: „*V plnom rozsahu podporujeme projekt Konspiratori.sk a považujeme ho za dôveryhodný, spoľahlivý a kvalifikovaný zdroj informácií o webových stránkach s podvodným, konšpiračným, propagandistickým či extrémistickým obsahom.*“ Zdôraznila, že nikdy nemala možnosť oboznámiť sa s obsahom, ktorý bol údajnou komisiou internetovej stránky www.konspiratori.sk vyhodnotený ako sporný. Namietané uznesenie krajského súdu o nariadenom neodkladnom opatrení považuje za zákonné, vydané na základe osvedčených skutočností, a preto argumentácia sťažovateľky o nevykonanom dokazovaní neobstojí. Ďalej tvrdila, že konanie sťažovateľky neobstojí, pretože nejde o prípustnú kritiku, ale o nepravdivé informácie zo strany sťažovateľky. Poznamenala, že kritika sťažovateľky nesmerovala proti konkrétnemu knižnému titulu, ale označila celý obsah internetovej stránky žalobcu za neseriózne, klamlivé, podvodné a konšpiračné, čo je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) protizákonné, odkazujúc na rozhodnutie ESLP z 23. 6. 2020 vo veci OOO Flavus a ďalší proti Rusku. V závere uviedla, že považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľky za nedôvodnú.

14. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že nesúhlasí s vyjadrením krajského súdu, pretože je nepravdivé, nepresvedčivé a ústavne neudržateľné. Podľa názoru sťažovateľky výklad limitov slobody prejavu zo strany krajského súdu je spôsobilý absolútne zdeformovať akúkoľvek vecnú a konštruktívnu diskusiu o otázkach verejného záujmu. Takýto výklad limitov základných práv by podľa názoru sťažovateľky v konečnom dôsledku znamenal zásadný odklon od princípov demokratického právneho štátu, keď by bolo využitie základných práv podmienené súhlasom orgánov verejnej moci. Ďalej uviedla, že v obdobnej veci sp. zn. 4Cob/51/2022 krajský súd za zhodných skutkových a právnych okolností potvrdil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Sťažovateľka preto zastáva názor, že s ohľadom na princíp právnej istoty neexistoval žiadny legitímny dôvod, pre ktorý by sa mal krajský súd odkláňať od predchádzajúcej konzistentnej rozhodovacej praxe viacerých senátov krajského súdu. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd žiadnym spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu nezohľadnil množstvo dôkazov predložených sťažovateľkou, ktoré bez akýchkoľvek pochybností osvedčovali existenciu relevantného skutkového základu pre kritiku webového portálu www.torden.sk zo strany sťažovateľky. Tvrdila, že dlhodobo na svojom webovom portáli zverejňuje hodnotenia rôznych webových stránok, pričom webové stránky hodnotia členovia hodnotiacej komisie a nejde o náhodný zhluk ľudí, ale o skupinu osôb s dostatočným relevantným vzdelaním, vedomosťami a skúsenosťami. Podľa názoru sťažovateľky má spoločnosť žalobcu vo všeobecnosti nelichotivé postavenie v spoločnosti, a to bez ohľadu na to, čo o nich uvádza sťažovateľka.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

15. Argumentácia sťažovateľky sa týka porušenia uplatnených práv namietaným uznesením krajského súdu, ktorým bol potvrdený návrh spoločnosti žalobcu na nariadenie neodkladného

opatrenia. Sťažovateľka vyčíta krajskému súdu najmä arbitrárnosť prijatých záverov a nedostatočnosť odôvodnenia namietaného uznesenia, ktoré podľa jej názoru nespĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Tvrdí, že krajský súd ignoroval jej argumenty, a teda chybné vyhodnotil zistené rozhodné okolnosti, čo viedlo k nesprávnemu záveru krajského súdu o tom, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli v namietanej veci naplnené.

16. Z hľadiska sťažovateľkou uplatnenej argumentácie ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že posudzovanie podmienok na vydanie či zrušenie neodkladného opatrenia je predovšetkým vecou všeobecných súdov (čl. 142 ústavy). Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) pristupuje k preskúmvaniu ústavných sťažností, v ktorých sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv neodkladným opatrením zdržanlivo, vychádzajúc z právneho názoru, podľa ktorého zásadne nie je oprávnený zasahovať do rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými nariaďujú či zrušujú neodkladné opatrenia, a to nielen preto, že nie je opravnou inštanciou v rámci sústavy všeobecných súdov, ale aj preto, že ide o také súdne rozhodnutia, ktorými sa do práv a povinností účastníkov konania (spravidla) nezasahuje konečným spôsobom. Ústavný súd meritórne posudzuje neodkladné opatrenia zásadne iba v ojedinelých prípadoch a k zrušeniu namietaného rozhodnutia o vydaní neodkladného opatrenia alebo o zamietnutí návrhu na jeho vydanie, resp. zrušenie pristupuje len za celkom výnimočných okolností, tak ako to bolo zaužívané judikatúrou v súvislosti s posudzovaním predbežných opatrení podľa CSP. Ústavný súd môže zasiahnuť do rozhodnutí všeobecných súdov o neodkladných opatreniach iba za predpokladu, že by rozhodnutím všeobecného súdu došlo k procesnému excesu, ktorý by zakladal zjavný rozpor s princípmi spravodlivého procesu (m. m. IV. ÚS 13/2020, I. ÚS 19/2020).

17. Krajský súd sa po preskúmaní návrhu na vydanie neodkladného opatrenia stotožnil s názorom okresného súdu o potrebe vydania navrhovaného neodkladného opatrenia v rozsahu, v ktorom uložil sťažovateľke povinnosť odstrániť z jej internetovej stránky www.konspiratori.sk domény a subdomény žalobcu, keďže vo vzťahu k tomuto nároku žalobca osvedčil potrebu navrhovanej dočasnej úpravy pomerov strán sporu (hrozbu neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby), (bod 54 namietaného uznesenia). Bol toho názoru, že vzhľadom na nepredvídateľnú dĺžku žalobcom avizovaného konania vo veci samej bude náročnejšie reparaovať narušenú povesť žalobcu a konečná ochrana poskytnutá rozhodnutím vo veci samej už nemusí byť pre žalobcu efektívna (bod 46 namietaného uznesenia). K námietke sťažovateľky týkajúcej sa personálneho prepojenia žalobcu na webový portál www.hlavnespravy.sk a www.hlavnydennik.sk krajský súd uviedol, že Národný bezpečnostný úrad dočasne zablokoval uvedené webové stránky z dôvodu ich škodlivej aktivity, avšak uvedené sa nevzťahovalo na webovú stránku žalobcu, a tým krajský súd vyhodnotil kritiku sťažovateľky za neoprávnenú (bod 48 namietaného uznesenia). Krajský súd pri posúdení proporcionality kolidujúcich práv strán sporu uzavrel, že sťažovateľke nevznikne žiadna škoda ani vynaloženie neprimeraných nákladov, ak zo zoznamu stránok so sporným obsahom odstráni doménu a subdoménu žalobcu. Naopak, žalobcovi hrozí ujma na dobrej povesti, ako aj strata zákazníkov, čo môže mať negatívny dopad na jeho obchodnú činnosť. Kolíziu subjektívnych práv sťažovateľky a žalobcu, teda či obmedzenie práva sťažovateľky na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality, definitívne súd posúdi vo veci samej (bod 49 namietaného uznesenia).

18. Podstatou rozhodovania o väčšine obdobných právnych sporov je hľadanie vyváženého vzťahu medzi ústavou garantovaným právom na ochranu ľudskej dôstojnosti, osobnej cti a dobrej povesti

na jednej strane a slobodou prejavu a základným právom na informácie na strane druhej. V tejto súvislosti ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre viackrát zdôraznil, že každý konflikt vo vnútri systému základných práv a slobôd (resp. ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách) treba riešiť prostredníctvom zásady ich spravodlivej rovnováhy (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 22/06, m. m. PL. ÚS 6/04, III. ÚS 34/07). Všetky základné práva a slobody sa chránia len v takej miere a rozsahu, kým uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu či dokonca popretiu iného práva alebo slobody (IV. ÚS 362/09, PL. ÚS 7/96, I. ÚS 167/2023).

19. Aj podľa judikatúry ESĽP, ktorú ústavný súd zohľadňuje vo svojej rozhodovacej činnosti, sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie jednotlivca. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k „informáciám“ a „myšlienkam“, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa pokladajú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o „demokratickej spoločnosti“ (rozsudok ESĽP zo 7. 12. 1976 vo veci Handyside proti Spojené kráľovstvo, sťažnosť č. 5493/72, bod 49).

20. Bez ohľadu na uvedené ústavný súd opakovane zdôrazňuje, že aj v konaní o návrhu na vydanie či zrušenie neodkladného opatrenia musia byť rešpektované minimálne požiadavky, ktoré tvoria podstatu základného práva na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie. Rozhodnutie o návrhu na vydanie či zrušenie neodkladného opatrenia musí mať predovšetkým (rovnako ako iné rozhodnutia) zákonný podklad, musí byť vydané príslušným orgánom a nemôže byť prejavom svojvôle, teda musí byť primeraným spôsobom odôvodnené (IV. ÚS 332/2018, II. ÚS 203/2020, II. ÚS 427/2020, I. ÚS 9/2022).

21. Ústavný súd uvádza, že riadne dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. CSP pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie, resp. zrušenie neodkladného opatrenia, nevykonáva, avšak pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Všeobecný súd je povinný uviesť v odôvodnení rozhodnutia, ktoré skutočnosti posudzoval, a dôvody, pre ktoré považuje určitú skutočnosť za osvedčenú či neosvedčenú.

22. Ústavný súd všeobecné súdy nenahradzuje ani nenapomína, akoby mohli rozhodnúť v konkrétnej veci, a už vôbec nie počas „otvoreného“ konania. O to viac to platí pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení. V dotknutej veci je ale neprehliadnuteľnou skutočnosťou, že odvolací súd založil svoje rozhodnutie len na argumentoch sťažovateľky, ktoré považovala len za okrajové (personálne prepojenia webových sídiel). Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nedáva odpoveď na jej kľúčovú argumentáciu. Sťažovateľka ako príklad uvádza tieto dôvody obsiahnuté v knihách šírených spoločnosťou Torden na portáli: spochybňovanie existencie Ukrajiny, Ukrajina je len konštrukt, ktorý bol umelo vytvorený, ale vlastne neexistuje, očierňovanie západných inštitúcií – Európska únia bola založená Hitlerom, Medzinárodný menový fond a Svetová obchodná organizácia sú podvod, NATO je expanzívne a zodpovedné za konflikt v dnešnom svete, na svete existuje skupina, ktorá celý svet riadi – 300 vyvolených, tajné temné elity, USA sa snažia riadiť svet, vo svete prevláda veľká rusofóbia, ospevovanie Stalina, stalinizmu a obhajovanie gulagov,

ospravedlňovanie paktu Molotov-Ribbentrop, viaceré knihy spadajú do školy KSB (Konceptie sociálnej bezpečnosti), čo je koncept, ktorý predstavuje alternatívu k súčasnej globalizácii a fungovaniu sveta. Ide o ruský koncept, ktorý tvrdí, že súčasný svet je postavený na zotročovaní, diktatúre nadnárodných inštitúcií a vláde jednej krajiny.

23. Vo vzťahu k uvedenej nosnej argumentácii sťažovateľky sa odôvodnenie napadnutého rozhodnutia javí silno formalistické a ktoré evokuje paušálne preberanie rozhodnutí o dostatočnosti osvedčovania práva a dostatočnosti osvedčovania ohrozenia práva, ktoré v zásade nemusí byť nenáležité, no nie za stavu, že sa s kľúčovými argumentmi súd nevyrovná.

24. Obavy z nedostatku odôvodnenia umocňuje sťažnostná argumentácia o nevysporiadaní sa súdu s rozhodnutím toho istého súdu vo veci sp. zn. 2Cob/84/2022 za porovnateľných okolností, no s diametrálne odlišným záverom (porov. Beian proti Rumunsku).

25. O prípad porušenia ústavou garantovaného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozhodnutím alebo postupom všeobecného súdu pritom môže ísť okrem iného vtedy, ak by tento súd fakticky odňal komukoľvek možnosť domáhať sa alebo brániť svoje právo na všeobecnom súde (II. ÚS 8/01), alebo by rozhodol arbitrárne, bez náležitého odôvodnenia svojho rozhodnutia (I. ÚS 241/07), prípadne pokiaľ by sa pri výklade a aplikácii zákonného predpisu natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05), teda ak súdom zvolený výklad neprípustne postihuje niektoré zo základných práv sťažovateľa, prípadne opomína možný výklad iný, ústavne konformný alebo je výrazom zjavného a neodôvodneného vybočenia zo štandardov výkladu, ktorý je v súdnej praxi rešpektovaný (pokiaľ je ústavne akceptovateľný), resp. je v rozpore so všeobecne uznávanými zásadami spravodlivosti.

26. Krajský súd sa právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so skutkovými okolnosťami prípadu, ktoré viedli ku konkrétnemu rozhodnutiu. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že namietaný rozsudok krajského súdu je ústavne neudržateľný. Z dôvodu, že pri ochrane práva sťažovateľky zo strany súdov bolo v „hre“ aj jej základné právo na slobodu prejavu a na slobodné rozširovanie informácií podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy, ústavný súd vyslovil porušenie referenčných noriem procesnej, ako aj hmotnoprávnej povahy.

27. Ústavný súd na základe zistenia, že namietaným uznesením krajského súdu došlo k porušeniu uplatnených práv sťažovateľky, namietané uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V ďalšom postupe je krajský súd viazaný právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí [§ 134 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Krajský súd je tiež viazaný rozhodnutím o vrátení veci na ďalšie konanie, ktoré je vykonateľné jeho doručením (§ 134 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

28. Európsky súd pre ľudské práva vylučuje aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru na rozhodovanie v otázke predbežných opatrení (neodkladných opatrení), pretože nie sú rozhodnutiami o občianskych právach alebo záväzkoch (pozri rozhodnutie *Apis v. Slovenská republika* z 10. 1. 2000, č. 39754/98, v ktorom sa konštatovala neaplikovateľnosť čl. 6 dohovoru *ratione materiae* v konaní o zrušení predbežného opatrenia). Keďže v tomto prípade sa žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal proti sťažovateľke dočasnej úpravy pomerov

do právoplatného rozhodnutia v merite veci, označený čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva na konanie o neodkladnom opatrení v prípade sťažovateľky aplikovateľný, a preto ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

V.

Náhrada trov konania

29. Ústavný súd priznal sťažovateľke nárok na náhradu trov konania podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde v celkovej sume 959,23 eur. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2023 bol 208,67 eur a hodnota režijného paušálu bola 12,52 eur (§ 11 ods. 3 vyhlášky). Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2023 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti). Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur (podanie repliky z 22. marca 2024), [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 18 ods. 3 vyhlášky] vrátane 20 % DPH. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení § 263 ods. 1 a 2 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

30. Podľa § 67 zákona o ústavnom súde pripája k tomuto rozhodnutiu odlišné stanovisko sudca Peter Straka, ktoré sa týka odôvodnenia rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu